

Poziv k oddaji prispevkov za tematsko številko revije Maska

O PONAVLJANJU (DELOVNI NASLOV) (Maska št. 171–172)

Številka bo odprla vprašanje ponavljanja kot enega od osrednjih in najkompleksnejših konceptov, ki si ga je na različne načine prisvojil obsežen del filozofskih in teoretskih tokov 20. stoletja. Izkazal se je namreč za prikladno konceptualno orodje za mišljenje moderne subjektivitete, sodobnih družbenih in ekonomskih konstelacij, sodobnih umetnosti in vzvodov kreativnosti ter za koncipiranje serije temeljnih vprašanj, kot so vprašanja razmerja med reprezentacijo in nerepresentabilnim, med končnostjo in neskončnostjo, med nujnostjo in naključjem, med prisilo in svobodo, med istostjo in podobnostjo, med resnico in iluzijo oziroma med realnim in dozdevkom, vprašanje časa, spomina in zgodovine, vprašanje reprodukcije in novega. Koncept ponavljanja v filozofiji 20. stoletja (referenčni avtorji so zlasti Deleuze, Derrida, Lacan, Foucault, pa tudi Husserl, Heidegger, v zgodovini filozofije pa Kierkegaard, Nietzsche, Leibniz) v najsplošnejšem smislu predstavlja alternativo enoglasni stavi biti, ideji izvora in percepciji sveta kot celote, ki izhaja iz iluzije avtoafekcije in iz predpostavke o izvorni sopripadnosti subjekta in objekta, saj v izhodišče nasprotno postavlja izvorno heterogenost subjekta in objekta, necelost in nezaceljenost subjektivitete in sveta, natrganost časa ter dinamičnost struktur, ki generirajo realnost.

Ponavljanje srečujemo tako rekoč na vsakem koraku, kot postindustrijsko reprodukcijo, replikacijo, kot enega od najaktualnejših umetniških postopkov, kot serialnost, kot ponavljanje vzorcev, motivov, besed, gest, kot skorajda usodno ponavljanje dogodkov, na katere nimamo vpliva, ponavljanje je prisotno v obredih, v navadah, v spominjanju, v psihoanalitični praksi se ponavljanje v obnašanju odvija skozi transfer, pacienti s prisilno nevrozo svoje življenje spremenijo v serijo obredov ... Izkaže se, da v temelju človeške psihe deluje nekakšna prisila k ponavljanju ... Za kaj pravzaprav gre pri tem fenomenu?

Tematska številka revije želi premisliti konceptualno razmerje med ponavljanjem in (sodobno) umetnostjo ter zlasti razpreti povezavo med konceptom ponavljanja in gledališčem, uprizoritvijo oziroma performativnostjo. Gledališče slovi kot umetnost ponovitve, kot umetnost, ki je v svojem bistvu zavezana ponavljanju. Ta povezava se zdi samoumevna – na kakšni predpostavki sloni? Kateri je tisti minimum teatralnega, ki gledališkost vselej znova vrača k ponavljanju? Ali je v samo strukturo gledališča že vpisana ponovitev? Kakšno je razmerje med ponavljanjem in posnemanjem?

Širše nas zanima tudi, kako v navezavi na problem ponavljanja konceptualno opredeliti vprašanja produkcije, reprodukcije, variacije, razlike, presežka, ekscesa, realnega? Na kakšen način se v sodobni umetniški praksi

realizirajo konceptualni zastavki ponavljanja, razlike, ne-celosti, ne-izvornosti, mnogoterosti, skonstruiranosti, nadomestnosti, premeščanja, disparitete?

Tematsko številko revije Maska pripravljata Bara Kolenc (gostujoča urednica) in Amelia Kraigher (odgovorna urednica).

Za dodatne informacije in navodila za pisanje člankov se obrnite na odgovorno urednico revije Maska Amelio Kraigher: amelia.kraigher@guest.arnes.si in na gostujočo urednico številke Baro Kolenc barakolenc@hotmail.com

Dead line za oddajo prispevkov: 30. junij 2014